EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.2.2021
COM(2021) 53 final

2021/0030 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om bemyndigande för Förenade kungariket med avseende på Nordirland att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat mervärdesskattedirektivet[1]) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Förenade kungariket lämnade Europeiska unionen (EU) den 31 januari 2020. I enlighet med utträdesavtalet[2] är Förenade kungariket nu ett tredjeland i förhållande till EU.

Från och med den 1 januari 2021 är EU:s mervärdesskattelagstiftning inte längre tillämplig i Förenade kungariket. På grundval av protokollet om Irland/Nordirland[3] (nedan kallat *protokollet*), som är en del av utträdesavtalet, kommer Nordirland emellertid fortsätta att omfattas av EU:s mervärdesskattelagstiftning vad gäller varor, för att undvika en hård gräns mellan Irland och Nordirland. Vad gäller tjänster betraktas Nordirland, tillsammans med resten av Förenade kungariket Storbritannien, som tredjeland.

Detta leder oundvikligen till ett system med dubbla eller blandade mervärdesskattesystem i Nordirland, vilket innebär att leveranser, förvärv inom gemenskapen och import av varor som är belägna i Nordirland, enligt de regler om platsen för beskattningsbara transaktioner som fastställs i avdelning V i mervärdesskattedirektivet, omfattas av de harmoniserade EU-reglerna, medan tillhandahållande av tjänster inom samma territorium inte omfattas av EU:s mervärdesskattesystem.

För att i Nordirland fortsätta att tillämpa en särskild ordning för mervärdesskatt, som föreskriver tillämpning av schablonbeskattning vid icke avdragsgill mervärdesskatt som tas ut på tjänstebilars bränsleförbrukning, som avviker från de allmänna reglerna i mervärdesskattedirektivet, är det därför nödvändigt att bevilja en avvikelse i enlighet med artikel 395.1 i mervärdesskattedirektivet.

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 27 november 2020 ansökte Förenade kungariket om bemyndigande att få fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i mervärdesskattedirektivet. Genom en skrivelse av den 10 december 2020 underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, medlemsstaterna om Förenade kungarikets ansökan. Genom en skrivelse av den 11 december 2020 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den hade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att behandla ansökan.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Enligt artikel 168 i mervärdesskattedirektivet får en beskattningsbar person dra av mervärdesskatt för inköp av varor och tjänster som används för dennes beskattade transaktioner. I artikel 16 i samma direktiv föreskrivs att med leverans av varor mot ersättning ska likställas uttag som en beskattningsbar person gör av en vara ur sin rörelse för sitt eget eller personalens privata bruk, om mervärdesskatten på varan i fråga eller dess beståndsdelar helt eller delvis har medfört avdragsrätt. Denna ordning möjliggör återkrav av mervärdesskatt som ursprungligen dragits av i samband med privat bruk.

---

1 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT C 384 I, 12.11.2019, s. 1).

3 EUT C 384 I, 12.11.2019, s. 92.

När det gäller tjänstebilar som delvis används för privat (icke yrkesmässigt) bruk är det ofta svårt att beräkna och beskatta den privata användningen enligt ovannämnda regler.

I detta sammanhang har Förenade kungariket tillämpat en särskild ordning för schablonbeskattning vid privat bruk av tjänstebilar, som godkändes genom rådets beslut 86/356/EEG av den 21 juli 1986 om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa schablonbeskattning vid icke avdragsgill mervärdesskatt som, på grundval av motorns slagvolym och typen av bränsle, tas ut på företagsbilars[4] bränsleförbrukning.

Denna ursprungliga avvikelse upphävdes och ersattes av rådets beslut 2006/659/EG av den 25 september 2006 om bemyndigande för Förenade kungariket att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 5.6 och artikel 11 A.1 b i direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter[5], genom vilket en schablonbeskattning för privat bruk infördes på grundval av bilars utsläpp av koldioxid. Det senaste rådsbeslutet ersattes i sin tur av rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2109 av den 17 november 2015[6], som upphörde att gälla den 31 december 2018. En ytterligare förlängning av åtgärden, till och med den 31 december 2020, beviljades genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1918 av den 4 december 2018[7].

Denna ordning grundar sig på att det finns ett direkt förhållande mellan utsläpp och förbrukad bränslemängd, eftersom högre utsläpp är kopplade till högre bränsleförbrukning. Utifrån dessa utsläppsnivåer beräknas bränsleförbrukningen per kilometer, som sedan kombineras med den genomsnittliga körsträckan för privata ändamål, som fastställs på grundval av uppgifter om direkta skatter och detaljhandelspriset för vägfordonsdrivmedel. Detta resulterar i en avgift för privat bruk som motsvarar beloppet av mervärdesskatten på det privata bruket av fordonet. Ordningen är frivillig för beskattningsbara personer, som kan välja att inte återkräva mervärdesskatt på bränsle. Alternativt kan de spara detaljerade uppgifter om körsträcka för att styrka och stödja en beräkning av sin privata körsträcka.

Förenade kungariket lämnade i sin begäran en förklaring om hur den avvikande åtgärden fungerar. Enligt Förenade kungariket har denna ordning visat sig vara ändamålsenlig och har lett till en avsevärd förenkling för både företag och skatteförvaltningen. Förenade kungariket har även gjort gällande att den ger beskattningsbara personer rättssäkerhet med hjälp av en förenklad metod som kan användas för att redovisa mervärdesskatt på privat användning av bränsle.

På grundval av detta har Förenade kungariket med avseende på Nordirland ansökt om att få förlänga tillämpningen av avvikelsen från och med den 1 januari 2021. Avvikelsen bör inte gälla längre än till och med den 31 december 2023, så att man kan bedöma om reglerna för schablonbeskattning fortfarande avspeglar den faktiska allmänna fördelningen mellan yrkesmässigt och privat bruk.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I artikel 176 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs att rådet ska besluta vilka utgifter som inte ska medföra rätt till avdrag av mervärdesskatt. Fram till dess ger direktivet medlemsstaterna rätt att behålla de avvikelser som gällde den 1 januari 1979. Det finns därför ett antal stilleståndsbestämmelser som begränsar rätten till avdrag av mervärdesskatt i fråga om personbilar.

[4] EGT L 212, 2.8.1986, s. 35.
[5] EUT L 272, 3.10.2006, s. 15.
[6] EUT L 305, 21.11.2015, s. 49.
[7] EUT L 311, 7.12.2018, s. 30.

Trots tidigare initiativ för att fastställa regler om vilka kategorier av utgifter som kan omfattas av en begränsning av avdragsrätten[8], är en sådan avvikelse lämplig i avvaktan på en harmonisering av dessa regler på EU-nivå.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Med tanke på den bestämmelse i mervärdesskattedirektivet som ligger till grund för förslaget, avser förslaget ett område där unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

• Proportionalitetsprincipen

Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas Förenade kungariket med avseende på Nordirland på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

Med hänsyn till avvikelsens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till det mål som eftersträvas, nämligen att förenkla förfarandet för uppbörd av mervärdesskatt. Det går inte utöver vad som är nödvändigt för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt inom en viss sektor.

Ordningen fortsätter att vara frivillig för beskattningsbara personer.

• Val av instrument

Enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattereglerna bara möjlig om rådet på kommissionens förslag ger ett enhälligt bemyndigande. Ett rådsbeslut är också det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till enskilda medlemsstater.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Samråd med berörda parter

Detta förslag grundas på en ansökan från Förenade kungariket med avseende på Nordirland och berör endast detta territorium.

• Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

[8] KOM (2004) 728 slutlig – Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förenkla skyldigheterna på mervärdesskatteområdet (EUT C 24, 29.1.2005, s. 10), återkallat den 21 maj 2014 (EUT C 153, 21. 05. 2014, s. 3.)

- **Konsekvensbedömning**

Syftet med förslaget till beslut är att förenkla uppbörden av mervärdesskatt i samband med bränsleförbrukning vid användning av tjänstebilar, som delvis används för icke yrkesmässigt bruk, och det har därför potentiellt positiva effekter.

För de beskattningsbara personer som väljer att använda denna ordning minskar den de administrativa bördorna och efterlevnadskostnaderna genom att avskaffa kravet att i detalj registrera alla körsträckor för varje företagsbil för mervärdesskatteändamål. Sådana krav på registerhållning är sannolikt tidsödande och medför ofta betydande administrativa bördor för relativt små skattebelopp. Förenklingsmetoden minskar också bördan för skattemyndigheterna, som annars skulle behöva granska ett stort antal enskilda situationer.

På grund av det snäva tillämpningsområdet och den begränsade tillämpningsperioden kommer dock åtgärden under alla omständigheter att få begränsade effekter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

I detta sammanhang påminns det om att i enlighet med artikel 8 andra stycket i protokollet ska inkomster från transaktioner som är beskattningsbara i Nordirland inte överföras till unionen.

5. ÖVRIGA INSLAG

Förslaget innehåller en tidsfristklausul, en bortre tidsgräns som fastställts till den 31 december 2023.

2021/0030 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om bemyndigande för Förenade kungariket med avseende på Nordirland att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 395.1 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Förenade kungariket utträdde ur Europeiska unionen den 31 januari 2020 på grundval av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallat *utträdesavtalet*). Unionslagstiftningen om mervärdesskatt är således inte längre tillämplig på eller i Förenade kungariket.

(2) I enlighet med artikel 8 i protokollet om Irland/Nordirland (nedan kallat *protokollet*), som utgör en integrerad del av utträdesavtalet, fortsätter unionslagstiftningen om mervärdesskatt att gälla i Nordirland[2] när det gäller varor.

(3) Beskattningsbara personer och vissa icke beskattningsbara juridiska personer i Förenade kungariket omfattas därför fortfarande av unionens lagstiftning om mervärdesskatt för transaktioner med varor i Nordirland.

(4) Enligt artikel 168 i direktiv 2006/112/EG har en beskattningsbar person rätt att dra av mervärdesskatt på de inköp som han eller hon gör för sina beskattade transaktioner. I artikel 16 i det direktivet föreskrivs att med leverans av varor mot ersättning ska likställas uttag som en beskattningsbar person gör av en vara ur sin rörelse för sitt eget eller personalens privata bruk, om mervärdesskatten på varan i fråga eller dess beståndsdelar helt eller delvis har medfört avdragsrätt. Denna ordning möjliggör återkrav av mervärdesskatt som ursprungligen dragits av i samband med privat bruk.

(5) Genom rådets beslut 2006/659/EG[3] bemyndigades Förenade kungariket att, fram till den 31 december 2015, tillämpa en särskild åtgärd för att genom schablonbeskattning fastställa den andel icke avdragsgill mervärdesskatt som avser bränsleförbrukning för företagsbilar som inte uteslutande används för yrkesmässigt bruk (nedan kallad *den*

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

[2] Med förbehåll för det demokratiska samtycke, som avses i artikel 18 i protokollet, för fortsatt tillämpning av artikel 8 i protokollet.

[3] Rådets beslut 2006/659/EG av den 25 september 2006 om bemyndigande för Förenade kungariket att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 5.6 och artikel 11 A.1 b i direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (EUT L 272, 3.10.2006, s. 15).

särskilda åtgärden). Den särskilda åtgärden är frivillig för beskattningsbara personer och baseras på den mängd koldioxid som bilen släpper ut, eftersom det finns ett proportionellt samband mellan utsläpp och bränsleförbrukning och därmed bränslekostnader.

(6) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2109[4] bemyndigades Förenade kungariket att fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden fram till och med den 31 december 2018. En ytterligare förlängning av åtgärden, till och med den 31 december 2020, beviljades genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1918[5].

(7) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 27 november 2020 ansökte Förenade kungariket med avseende på Nordirland om bemyndigande om att få fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden från och med den 1 januari 2021. Förenade kungariket lämnade i sin ansökan en förklaring om hur den avvikande åtgärden fungerar.

(8) Kommissionen överlämnade ansökan från Förenade kungariket till medlemsstaterna genom en skrivelse av den 10 december 2020. Genom en skrivelse av den 11 december 2020 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.

(9) Enligt Förenade kungariket har den särskilda åtgärden inneburit ett effektivt förenklat förfarande för uppbörd av mervärdesskatt i samband med bränsleförbrukning vid användning av tjänstebilar, som delvis används för privat bruk, både för beskattningsbara personer och för skattemyndigheten. Det är därför lämpligt att Förenade kungariket med avseende på Nordirland bemyndigas att få fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden.

(10) Avvikelsen bör inte gälla längre än till och med den 31 december 2023, eftersom det är nödvändigt att regelbundet ompröva om reglerna för schablonbeskattning fortfarande avspeglar den faktiska allmänna fördelningen mellan yrkesmässigt och privat bruk.

(11) I detta sammanhang påminns det om att i enlighet med artikel 8 andra stycket i protokollet ska inkomster från transaktioner som är beskattningsbara i Nordirland inte överföras till unionen. Den särskilda åtgärden kommer inte att ha några negativa effekter på de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom avvikelse från artiklarna 16 och 168 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Förenade kungariket med avseende på Nordirland att till och med den 31 december 2023 på grundval av schablonbeskattning fastställa den andel mervärdesskatt som avser bränsleförbrukning för tjänstebilar som används för privat bruk.

[4] Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2109 av den 17 november 2015 om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 305, 21.11.2015, s. 49).

[5] Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1918 av den 4 december 2018 om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 311, 7.12.2018, s. 30).

Artikel 2

Den andel av skatten som avses i artikel 1 ska anges i fasta belopp, med utgångspunkt i fordonstypens nivå av koldioxidutsläpp, som återspeglar bränsleförbrukningen. Förenade kungariket ska med avseende på Nordirland justera dessa fasta belopp varje år för att återspegla ändringar av den genomsnittliga bränsleförbrukningen.

Artikel 3

Den ordning som införs med stöd av detta beslut ska vara frivilligt för beskattningsbara personer.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland med avseende på Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande